

[Melchior.]

ligt, hvis der skulle kunne rejses tvivl om, hvorvidt vi, der gerne vil medvirke til disse lovforslags gennemførelse, også i denne sammenhæng har dette for øje. Jeg synes derfor, jeg vil tillade mig at henlede hr. Jens Møllers opmærksomhed på, at han går i mørke. Den ene nævnte grundlovsparagraf, § 74, har jo en indskudt sætning, der taler om forhold, „som ikke er begrundede i det almene vel“. Der skal vist ikke megen forståelse for at indse, at de lovforslag, der her er tale om, udpræget handler om det almene vel, og at de altså er begrundet deri, og § 74 kan derfor efter min opfattelse under ingen omstændigheder komme til anvendelse.

Men den fundamentale misforståelse, hr. Jens Møller og kristeligt folkeparti gør sig skyldig i, er, at begge de to paragraffer, der nævnes, §§ 70 og 74, taler om fri og lige adgang for alle, uanset afstamning, trosbekendelse og sligt. Det hindrer dog ikke, at mennesker frivilligt kan påtage sig indskrænkninger, som gør, at de ikke er skikkede til udøvelsen af det ene eller det andet hverv. For mig personlig gælder, at der er job i vort samfund, som jeg ved jeg kan få, men som jeg giver afkald på at få, fordi de strider imod et eller andet, en eller anden begrænsning, som jeg frivilligt og ikke ved tvang fra lov eller myndighed har pålagt mig. Hvis vi f.eks. tænker os, at et menneske er vegetarianer — nu er det altså ikke nogen Oxfordtale, det her, derfor har jeg netop valgt et eksempel uden for mig selv — og ikke vil spise kød, ja, så vil han formentlig ikke søge stilling som slagter i Kødbyen. Dermed er han begrænset i sin mulighed for at få et bestemt job, men det er bare ikke loven, der har begrænset ham. Det er en selvpåtaget moralsk eller etisk regel, som han frivilligt underkaster sig, som hindrer ham i at gøre noget lignende.

Nu ønsker jeg ikke nogen sammenligninger her, som jeg i går blev udsat for, at fordi der var sagt kassefejl, så ville jeg sige kassebedrøvere. Nu ønsker jeg ikke nogen sammenligning mellem det at slagte dyr og så foretage abortindgreb, men jeg synes, at det er et rimeligt eksempel på en begrænsning, der er uden for det i dette land og samfund almindeligt gældende. De fleste mennesker er ikke vegetarianere, og loven har derfor regler om slagting og om salg af kød, som

altså ikke gælder for vegetarianere, ikke fordi loven har udelukket dem, men fordi de selv har udelukket sig fra at deltage i dette.

Det er på dette område, jeg føler at hr. Jens Møller gør sig skyldig i en total misforståelse, som er helt uventet fra hans normalt så kompetente side. Det, som han vil beskytte en gruppe af borgere og måske medlemmer af hans parti og vælgere imod, er disse love overhovedet ikke nogen hindring for, for det skal altså ikke høre med til borgerværdigheden og borgerligeligheden i dette land, at man partout skal kunne søge enhver stilling og ethvert embede i dette land.

Normalt er der jo ikke megen værdi i at bede nogen, der har stillet et forslag af den ene eller den anden art, om at tage det tilbage, men da jeg faktisk regner hr. Jens Møller for at være over almindelig klasse, så anmoder jeg dog om, at han sammen med sine gruppefæller overvejer, om han ikke gør de interesser, som han gerne vil tjene, en større tjeneste ved alligevel også på dette område at være usædvanlig og tage dette dagsordensforslag tilbage.

Iversen (UP):

For mig er spørgsmålet om abort et spørgsmål om etik. Jeg har tidligere givet udtryk for, at jeg sætter lighedstegn mellem abort og fosterdrab. Fosterdrab startede det med; så blev det til fosterfordrivelse; så kom det dejlig neutrale udtryk abort.

Fru Hanne Reintoft kom med en morsom bemærkning om grønlandske kvinders underliv. Jeg synes nok, at det trænger til en bemærkning. Det skulle være morsomt og udløste også en vis munterhed, men det er for så vidt ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om, hvornår livet begynder for et menneske. Jeg kan forsikre, idet jeg kan fortælle, at min kone er sygeplejerske, jeg har en datter, der er det, jeg har en svigersøn, der er læge, at det åbenbart efter deres referat ikke er nogen behagelig oplevelse at være med til et fosterdrab eller en abort, som det hedder.

Landsrådet har afgivet sin indstilling, og dér har jeg tidligere haft den opfattelse, at hvis landsrådet havde indstillet, om det var enstemmigt eller ikke, så burde man i og for sig automatisk bøje sig. Nu er det her et spørgsmål af en lidt anden